

דברי חיזוק לחנוכה

(מלוקטים פתון דברי הרב פינקוס זצ"ל)

מלחמת יוון שבימינו

בחנוכה הוסר מסך החושך של יוון, שהחשיכו את עיניהם של ישראל והסתירו מהם את אור הקדושה האמיתית, ובחנוכה בימינו אנו יכולים אנו להסיר את **מסך החושך של המודרניזציה**, אשר יוון של העולם המערבי מנסה ללא הרף לכסות בו את ליבנו. גם בימינו מנסה התרבות המערבית לחדור אלינו בכל דרך אפשרית, ולרמוז לנו: "כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל", היא מנסה להרגיל אותנו יותר ויותר לתרבות חיים של הנתנות, של "קידמה". היא קוראת לנו: "ככל הגויים בית ישראל" ... גם יהודי, כמו הגוי, שקוע עד צוואר בעולם הזה ובמנעמיו, ואינו זוכר את התכלית האמיתית... בכוחו של הנר הקטן שאנו מדליקים בחנוכה לגרש את כל החושך הזה, ולראות את האור האמיתי, את האור של קרבת אלוקים, של "מעל הטבע", של עבודת ד' בכל מצב. יהי רצון שגם בימינו נזכה לראות במהרה בניצחון האור על החושך, ובניצחון הקדושה על כוחות הטומאה. "ומי שעשה ניסים לאבותינו הוא יגאל אותנו בקרוב...."

האור שבחשנה

מחנוכה למדים אנו כי כאשר מגיע חושך לעולם, יכולים שלוש עשרה בני חשמונאים, ממש יחידים, לעמוד נגד כל הניסיונות, ונגד כל הרשעים, ולנצח במלחמות. רק במצב של חושך אפשר להשיג זאת, כי **הסייעתא דשמיא שבתוך החושך היא עצומה**. דווקא כאשר נשאר רק פך אחד קטן של שמן, ומלבדו הכל היה טמא, חרב והרוס, הם זכו לנס: זכו להדליק את הפך שמונה ימים ולהאיר ולבנות מחדש את כל מה שנהרס. גם בדור שלנו, שהוא פסגת הריחוק, פסגת החושך, דווקא בתוך הירידה הנוראה, יכולים אנו להשיג בקלות מדרגות שמעולם לא ניתן היה להשיג, ובמעשים קטנים להכריע את העולם כולו לכף זכות. **דווקא מתוך פסגת הריחוק, יכולים אנו להגיע ברגע קטן לפסגת הקירוב**.

הלל והודאה

אם אדם היה עומד ומתבונן במתנות הנפלאות שהוא קיבל מהקב"ה: לב, מוח, כליות וכדומה, איברים שערכם לא יסולא בפז, וכל שכן המתנות הרוחניות שיש בידינו, הוא היה מתמלא כולו הלל והודיה לרבש"ע. **כדי להגיע לכך די ברגע אחד של אור**. **יותר מכך**: כאשר מתגלה לאדם שהברון רוטשילד הינו קרוב משפחה שלו, יורדות הרבה דאגות מליבו... נר חנוכה מאיר את המציאות האמיתית ומגלה לנו, שבורא העולם, מי שכל הכסף והזהב בעולם, וכל הבריאות של כולם, הכל בידו – הוא אבינו! וכיוון שכך – "השלך על ד' יהיך והוא יכלכלך..." נרות החנוכה שמדליק האדם מגלים לו את האמת של הבריאה, ועל כן, **ברגע הקטן הזה של האור, נפתחות לו העיניים, והוא עומד ומהלל ושר לקב"ה**.

לקדש את החולין

חנוכה, בשונה ממועדים אחרים, קיים דווקא בימי חולין ואין בו יום טוב או חול המועד. עבודת ההדלקה של נר החנוכה היא להכניס את נר השבת אל ימי החולין של האדם. לשנות את צורת חייו מהקצה אל הקצה ולהתחיל לחיות עם הבורא יתברך כאן בתוך חיי העולם הזה. הדרך להגיע לזאת היא לא לשבת ב"חושך", אלא להדליק "נר" של קרבת אלוקים, של ראיית יד ד' בכל דבר. אם רק נתבונן מעט נראה, כי בכל מעשה בחיים אנו מצטרפים אל הקב"ה: באכילה, בפרנסה, ברפואה וכדומה. **ליהודי אין רגע בחייו שהוא אינו בתוך "בית מדרש"**. חדר האוכל הוא "בית מדרש", וחדר השינה גם הוא "בית מדרש". [גוי לא יבין את זאת, חכמת יוון טענה שהצלחתו של האדם היא עצמית ומנותקת מהאלוים. יוון לא הכירה בקשר עם הקב"ה ולכן נלחמה בכל המצוות שהביעו את הרוחניות והקדושה של היהודי: "כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל".]

היופי שבתורה

"יפת אלוקים ליפת וישכון באהלי שם"

זהו הלימוד שעלינו לשאת איתנו מחנוכה: היופי האמיתי, הפנימי, טמון בתורה הקדושה. אצל יפת נמצאת אך ורק ה"עטיפה". האבן עזרא אומר: "אל תחוש לחכמה יוונית, שאין לה פרי כי אם פרחים". בחכמה היוונית יש יופי אבל אין תוכן, אבל בתורתנו הקדושה יש גם יופי חיצוני, וגם תוכן פנימי. בימי החנוכה עלינו לחזק בתוכנו את ההרגשה הפנימית שיופיו של יפת נמצא באמת בתוך אהלי שם. אם נרגיש כך, תהיה עבודת ד' מתוקה וערבה בפנינו, ולא נימשך אחר היופי החיצוני והקורץ שהעולם החיצון מנסה להגיש לנו.